

ЧОВЕШКОТО ЛИЦЕ НА БОГ

Дейвид Уилкерсън
24 Август 1998

Ако си сериозен относно ходенето ти с Бог, значи би искал да опознаеш небесния ти Баща. И така можеш да изучаваш величието, силата и славата Му. Но искаш ли да се запознаеш и с човешкото лице на Господ?

Може би се чудиш какво имам предвид с това. В крайна сметка, ние знаем, че Бог е дух и че Той е невидим за нас. Библията ясно казва: „Никой, кога да е, не е видял Бога...” (Йоан 1:18). Та как може Бог да има човешко лице?

Аз вярвам, че част от мисията на Исус на земята беше да открие човешкото лице на небесния ни Отец. Виждаме това в пасажа където Христос каза на учениците Си за връщането Си при Отец. Той каза: „И вие знаете за къде отивам и пътя [знаете].“ (14:4)

Когато учениците чуха това те се смаяха. Тома отговори: „Господи, не знаем къде отиваш; а как знаем пътя?“ (стих 5). С други думи: „Как да знаем къде отиваш? И ако ни оставиш, как ще стигнем до Отец? Ти Самия ни каза, че Си единствения път към Него.“

Исус му отговори: „Ако бяхте познали Мене, бихте познали и Отца Ми; отсега Го познавате и сте Го видели.“ (стих 7). Филип се смая от това. Той трябва да си е помислил: „Какво иска да каже Исус с това, че сме видели Отец? Как можем да видим един дух? И как може Исус да е Бог след като Го виждаме? Това е някакъв неразбираем ребус.“ Накрая той издърнка: „... Господи, покажи ни Отца, и достатъчно ни е.“ (стих 8)

Исус знаеше, че молбата на Филип е откровена, така че му отговори търпеливо: „... Толкова време съм с вас и не познаваш ли Ме Филипе? Който е видял Мене, видял е Отца; как казваш ти: Покажи ми Отца?“ (стих 9)

След това Исус се обърна към всички ученици: „Не вярваш ли, че Аз съм в Отца, и че Отец е в Мене?...“ (стих 10). След като каза това Той им даде едно славно обещание: „В оня ден (след възкресението Ми) ще познаете, че Аз съм в Отца Си, и вие в Мене, и Аз във вас.“ (стих 20)

Какъв невероятен разговор! Христос казваше на тези хора: „Погледнете ме! Не виждате ли, че Аз съм Бог, облечен в човешка плът? Аз съм самата същност на Отец. Всичко, което е Той – по природа и характер – това съм Аз. Всичко, което казвам и правя разкрива онова, което е Той. И така, когато върша нещо или говоря, виждате как работи Той. Дойдох на земята за да ви покажа човешкото лице на Бог!

Разбирам, че не можете да схванете всичко това сега. Но когато възкръсна от мъртвите ще ви покажа точно кой е Отец. Ще ви Го изявя, понеже Той и Аз сме едно.“

Днес ние знаем, че цялото служение на Христос беше демонстрация на това кой е Отец. Исус правеше само онова, което виждаше у Отец или пък което Му кажеше Отец и нищо друго. Всъщност, Исус директно заяви: „Аз не мога да върша нищо от Себе Си...“ (5:30). Той повтаря това твърдение из цялото евангелие на Йоан: „Защото Аз от Себе Си не говорих; но Отец, Който Ме прати, Той Ми даде заповед, какво да кажа и що да говоря. И зная, че онова, което Той заповядва, е вечен живот. И тъй, това, което говоря, говоря го така, както Ми е казал Отец.“ (12:49-50). „И който гледа Мене, гледа Онзи, Който Ме е пратил.“ (стих 45). „Аз и Отец сме едно“ (10:30). „... Аз от Бога съм излязъл и дошъл; понеже Аз не съм дошъл от Себе Си, но Той Ме прати.“ (8:42)

Апостол Павел потвърждава това когато казва за Христос: „... Който биде явен в плът...“ (1 Тимотей 3:16). На друго място Павел нарича Исус „... образ на невидимия Бог...“ (Колосяни 1:15)

Изплува ясната картина: Бог прати Сина Си да ни покаже точно кой е Той, Отец. Така че, за да познаваме и видим Бог, първо трябва да познаваме и видим Христос!

В продължение на векове творците са се опитвали да сложат човешко лице на Бог. В картините по шарените прозорци на много катедрали Бог е представен като намръщен, белобрад тиранин в небето, с гръмотевици, които излизат от върха на пръстите Му. В една известна катедрала в Южна Америка Той дори е нарисуван как стои над коленичилата маса народ и държи огромно копие. За съжаление това е картината, която си представят цели множества по света.

Разбира се, ние трябва да признаем, че Бог има и жестока страна. Господ е справедлив и свят и няма да спести гнева Си против закоравените, зли грешници, които непрестанно отхвърлят Евангелието Му. Павел ни напомня за жестоката страна на Бог, която върви ръка за ръка с добрината Му: „Виж, прочее, благостта и строгостта Божия: Строгост към падналите, а божествена благост към тебе, ако останеш в тая благост; иначе, и ти ще бъдеш отсечен.“ (Римляни 11:22)

Гръцката дума за „строгост“ в този стих означава „решителен, рязък, безапелационен“. Като думата „безапелационен“ означава „диктаторски, който не оставя съмнение, който не приема извинение“. С други думи Бог ще направи онова, което казва и ще го направи решително!

Исус показва този строг аспект на Божия характер с начина, по който ходи на земята. Така например Той нямаше милост към лицемерите и фарисеите, които се присмиваха на Святия Дух, който работеше в Него. А когато религиозните лидери позволиха на обменителите на пари да въртят търговия в храма, Христос ги изгони от там с бич, като ги нарече обирджии. Възлюбени, това е строгост!

Помислете също за строгите думи на Исус: „Горко ти Хоразине! Горко ти, Витсаидо!... на Тир и Сидон наказанието ще бъде по-леко в съдния ден, отколкото на вас.“ (матей 11:21-22). Той каза и на книжниците и фарисеите: „Змии! Рожби ехиднини! Как ще избегнете от осъждането в пъкъла?“ (23:33)

Накрая Исус пророкува строго на възлюбената столица на Израел: „Ерусалиме! Ерусалиме! Ти, който избиваш пророците, и с камъни убиваш пратените до тебе, колко пъти съм искал да събера твоите чада, както кокошката прибира пилците си под крилата си, но не искахте! Ето, вашият дом се оставя пуст.“ (стихове 37-38)

Павел потвърждава строгата страна на Бог като заявява: „Защото Божият гняв се открива от небето против всяко нечестие и неправда на хората, които пречат на истината чрез неправда.“ (Римляни 1:18). Апостолът добавя, че Бог ще въздаде на злите според делата им: „а пък гняв и негодувание на ония, които са твърдоглави и не се покоряват на истината, а се покоряват на неправдата; скръб и неволя на всяка човешка душа, която прави зло...“ (2:8-9)

За съжаление, обаче, много проповедници днес са се отървали от Божията строгост. Те говорят само за добрината и любовта Му и никога не споменават никакво наказание за греха. Всъщност, те премахват страха от Бог от сърцата на вярващите и отнемат един от най-важните мотиви на светостта.

Но Божието Слово заявява ясно: „... Бой се от Господа, и отклонявай се от зло“ (Притчи 3:7). „... И чрез страх от Господа хората се отклоняват от злото.“ (16:6). Павел имаше предвид този страх когато нареди на Тимотей: „Проповядвай словото... избличавай, порицавай, увещавай, с голямо търпение и непрестанно поучаване.“ (2 Тимотей 4:2). Павел каза, че този вид проповядване е „здрава доктрина“ имайки предвид „здравословно Евангелие, което дава живот“.

Божията строгост е само една страна от човешкото Му лице. Другата страна е Неговата добрина и безусловна любов. Ние виждаме това разкрито в също и в служението на Исус. Всичко, което Исус каза и направи разкрива чудесната добрина на Отец.

Трябва да те попитам: имаш ли тази концепция за небесния ти Отец – че Той е любящ и милостив към теб, Неговото дете? Вярваш ли, че Му носиш радост и наслада? Или пък виждаш Бог само като отмъстителен, осъдителен баща, който е надвиснал над теб и чака да ти се нахвърли, когато направиш грешка?

Истината е, че Бог е много заинтересован от това как Го разглеждаш. И точно затова Исус беше толкова решен да покаже Божията любов на децата му чрез три специални проявления. Евангелието на Йоан казва, че всяко от тези проявления се случи след възкресението на Христос. И всяко едно от тях ни разкрива нещо важно за небесния ни Отец:

1. Първото проявление се случи при закрити врати.

Първият път когато Исус прояви Себе Си, Той току що беше разпънат на кръст, а учениците Му се бяха разпръснали. Но скоро след това те се събраха и се затвориха в една стая „... поради страх от евреите...“ (Йоан 20:19). Гръцката дума за „страх“ в този стих означава „ужасен, уплашен, ужасно уплашен“. Онези хора бяха парализирани, обхванати от страх от хората. Едно потропване по вратата щеше да накара сърцето и да изскочи – това можеха да са римските войници, които идваха, за да ги арестуват.

Но Исус им беше обещал преди да Го разпънат на кръста: „... Настава час, когато няма вече да ви говоря с притчи, а ясно ще ви известя за Отца.“ (16:25). Думата „ясно“ тук означава „уверение, извън всякакво съмнение, видимо“.

Онези хора не знаеха, че Исус им говореше за настоящето, докато си седяха треперещи в затворената стая. Той казваше: „Когато Ме видите отново, внимавайте и слушайте внимателно думите Ми. Ще видите и чуете небесния ви Отец в Мен!“

Изведнъж на вратата се почука. Беше Мария Магдалена и тя възкликна: „Видях Господ! Той говори с мен! Каза ми да ви кажа, че ще се възнесе при Отец. И Го нарече „Моя Отец и твоя Отец, Моя Бог и твоя Бог“. (виж 20:17-18)

Учениците слушаха с любопитство, но просто не разбираха. Вече знаеха, че Исус е жив, но не можеха да проумеят възкресението Му. Така че, вместо да отидат навън и да заявят: „Той е жив!“, те останаха скупчени вътре през целия ден.

Същата нощ Исус се появи сред тях в заключената стая: „... Исус... застава посред, и каза им: Мир вам! И като рече това, показа им ръцете и ребрата Си...“ (стихове 19-20)

Каква невероятна гледка! Исус изведнъж се появи сред учениците и когато го направи, Той не проговори нито една дума на порицание и осъждане. Вместо това Той каза просто: „Мир вам.“ С това си изявление Той искаше да каже: „Живеете в страх, защото не ходите в светлината. Но Аз ви казвам, няма нужда да се страхувате. Имайте мир!“

Тук е важно да си припомним, че Исус преди това беше обещал на учениците Си: „След възкресението Ми ще ви открия Отец.“ Сега, в точно този момент, нещо се случваше в онази стая, а то имаше нещо общо с откровението кой е Отец. И първото нещо, което виждаме е Исус да дава мир. Той разкриваше природата на небесния ни Отец – първите думи на Бог към нас никога не са осъждения, а мир!

Лука ни показва енда по-пълна картина за това какво се случи. Той казва, че когато Исус се появил, учениците „... стреснаха и се уплашиха, като мислеха, че виждат дух...“ (Лука 24:37). Но Исус ги призова: „... попитайте Ме и вижте, защото дух няма меса и кости, както виждате, че Аз имам.“ (стих 39)

Исус искаше те да знаят не само, че Той е Бог, но и че беше от кръв и плът. Дори след като по-късно се възнесе в слава, Той никога не изостави човешкия Си образ. Той беше дух – да, но си остана човешко същество, точно като нас. И така, днес, ние можем да знаем, че в слава нашия Господ чувства нашите човешки чувства и немощи.

След това Исус обясни от Писанията Неговата мисия – защо трябваше да бъде разпънат и възкресен от мъртвите. След това показа на учениците Си пробитите Си от пироните ръце и ребра, като им каза: „Искам да ви разкрия нещо за Отец. Всички тези неща – смъртта Ми, погребението Ми и възкресението Ми водят до едно нещо.“ „... Че трябва да се проповядва в Негово име покаяние и прощение на греховете между всичките народи...“ (стих 47)

Исус каза, че всичко това беше за помирение! Питам те – какво разкрива това за природата на небесния ни Отец? Това говори, че Той е като баща, който е изгубил децата Си и е толкова решен да се помири с тях, че дава собствения си живот за тях в сина си. Павел пише: „... Бог в Христа примиряваше света със Себе Си...“ (2 Коринтяни 5:19). „А всичко е от Бога, Който ни примири със Себе Си чрез [Исуса] Христа...“ (стих 18). „... примирете се с Бог“ (стих 20). Думата „примирявам“ ту означава „да възстановиш Божественото благоволение, да премахнеш цялата враждебност“. Павел казва: „Помирете се с Бог като се върнете към благодатта и милостта Му!“

Искате ли да познавате Божието сърце? Тогава чуйте думите на Исус в онази заключена стая: „Погледнете белезите Му, дупките от пироните, наранените Ми ребра. Направих всичко това по волята на Моя Отец – вашия Отец – за да ви разкрия сърцето Му. Той иска да ви възстанови, да премахне всички стени и бариери, да ви помири със Себе Си. Вече се даде опрощението, понеже кръвта Ми плати цената. Възстановете се с Бог сега!“

Ако си мислиш, че Бог гневно се отдръпва от теб всеки път когато се провалиш, ако си мислиш, че любовта Му се превръща в недоволство всеки път когато грешиш – не познаваш сърцето на Отец ни най-малко. Просто не можеш да Го познаваш, докато не разбереш, че Той иска да те помири със Себе Си. Той иска да си едно с Него – да се наслаждаваш на благословието и благоволенията Му!

2. Второто проявление се случи 8 дни по-късно.

Второто проявление на Исус се случи заради един от учениците Му – Тома. Тома не беше в заключената стая, когато Исус се появи за пръв път. Но по-късно той се присъедини към учениците и те се опитаха да му обяснят какво се беше случило: “Затова другите ученици му казаха: Видяхме Господа. А той им рече: Ако не видях на ръцете Му раните от гвоздеите, и не туря ръката си в ребрата Му, няма да повярвам.” (Йоан 20:25).

Гръцката дума за „туря“ тук означава „да натисна силно“. Тома казваше: „Няма да повярвам, че Той е жив, докато не пробода с юмрук ребрата Му.“ Той говореше на шега, разбира се, като израз на пълно неверие.

Докато чета думите на Тома в този пасаж, в мен се надига гняв. Искам да му кажа: „Ти неблагодарен, безумен човеко! Как можеш да се съмняваш в думите на възкръсналия Господ, след всичките чудеса, които си видял? Самият Исус ти каза, че ще възкръсне на третия ден!“

Но в момента, в който гнева ми се надигне, аз разбирам: „Оппа, аз описвам себе си!“ Често в живота ми, когато се надигне криза, а не виждам доказателство, че Бог чува молитвите ми, ме заливат съмнения. Изкушавам се да си помисля: „Не мога просто да се разхождам в тъмнината. Ако Господ очаква, че да продължавам да Му вярвам, Той трябва да ми даде някакъв знак.“

Така трябва да си е мислил и Тома. Но сега, за пореден път, Исус се появи, за да разкрие на последователите Си – както и на нас днес – човешкото лице на Бог:

“ И подир осем дни учениците Му пак бяха вътре, и Тома с тях. Исус дохожда, като беше заключена вратата, застана на сред, и рече: Мир вам!” (стих 26). Отново, Исус предлагаше мир. След това каза на Тома: „... Дай си пръста тука и виж ръцете Ми, и дай ръката си и тури я в ребрата Ми; и не бъди невярващ, а вярващ.“ (стих 27)

Като видя Христос Тома възкликна: „... Господ мой и Бог мой“ (стих 28). Исус му отговори: „... Понеже Ме видя, [Тома], ти повярва, блажени ония, които, без да видят, са повярвали.“ (стих 29)

Кой е урокът тук? Какво иска Исус да научим относно небесния ни Отец? То е следното: Бог изпитва огромно удоволствие, когато Му вярваме без да се нуждаем от доказателство за вярата си!

Исус казваше на Тома: „Кога ще спреш да се нуждаеш от знамения, за да повярваш в Мен? Видял си живота Ми. Видя Ме как ходих по планините, за да се моля. Знаеш, че никога не правя нищо без да се посъветвам с Отец. Е, Той е твой Отец, също така, Тома. И без вяра е невъзможно да Му угодиш!

Току що ме нарече Твой Господ и твой Бог. Но ако наистина Съм Бог за теб, тогава Ми позволи да ти бъда Бог. Живей напълно зависим от Мен! Не мога да ти бъда Бог, докато не предадеш всичко в ръцете Ми, без напълно да Ми вярваш и да Ми се довериш.“

Докато задаваме отново този въпрос – кой е Бог и на какво прилича – ние виждаме, че Той е Отец, който не само че иска да се помири с нас, но иска и да управлява живота ни с любовта, мъдростта и силата Си. Дотук Исус ни е предал два урока чрез проявленията Си – уроци относно помиряването и господството Му. Сега идва урока на третото проявление:

3. Последното проявление на Исус ме изпълва с най-великата радост!

Библията казва: „Подир това Исус пак се яви на учениците на Тивериадското езеро; и ето как им се яви“ (Йоан 21:1). „Това беше вече трети път как Исус се яви на учениците след като възкръсна от мъртвите.“ (стих 14)

Ето я сцената: Петър и останалите ученици се бяха събрали – все още объркани, все още безпътни, все още прехвърляйки в ума си сцените, които бяха видели. Петър почувства, че ума му не можеше да побере всичко това и заяви: „Отивам да ловя риба!“ (виж стих 3). Останалите ученици бързо се изправиха и казаха: „Идваме с теб!“

Сега, онези хора нямаше да ловят риба само тази вечер. Не, те казаха: „Това е твърде тежко за нас. Всички тези събития, всичко тези доктрини, за които говори Исус – не можем да ги схванем. Връщаме се към старото ни занимание.“

Библията казва: „Излязоха и се качиха на ладията; и през оная нощ не уловиха нищо.“ (стих 3). „А като се разсъмваше вече Исус застана на брега; учениците, обаче, не познаха, че е Исус.“ (стих 4)

Още веднъж Исус демонстрираше Себе Си на учениците Си поради определена причина. Той щеше да им покаже една последна, важна истина за небесния им Отец. Историята е позната:

Учениците се бяха трудили цяла нощ, но не бяха хванали нищо. А сега те бяха уморени, гладни и отчаяни. Тогава, изведнъж, те чуха глас, който им викаше от брега, на около 150 метра от тях и им казваше: „Хванахте ли нещо?“

Те отговориха: „Не, не хванахме нищо тази нощ.“ След това към тях отново дойде глас: „Хвърлете мрежите от другата страна.“ Те го направиха и извлякоха улов, който беше толкова тежък, че почти скъса мрежите им!

Когато Йоан погледна всичката риба, която вреше във водата, той каза на Петър: „Това е Господ. Само Той може да направи такова чудо!“ Петър знаеше, че това беше истина и веднага скочи във водата и плува до брега, докато другите го последваха в лодката. Когато пристигнаха, те намериха Исус да готви риба за тях.

Каква невероятна сцена! Наскоро чух млад проповедник от Юга да описва този пасаж по следния начин: „Ние служим на Бог, който е толкова загрижен за децата Си, че им готви!“ Когато чух това си прошепнах: „Да, Господ! Ти си Бог, който приготвя закуска за народа Си. Ти си загрижен за благосъстоянието ни, за работата ни, за семействата ни – за всичко!“

След като учениците се нахраниха, Исус продължи към последното Си проявление на човешкото лице на Бог. Още веднъж Той не каза нито дума на учениците Си за това, че бяха изоставили призива си и се бяха върнали към старото си занимание. Вместо това Той погледна Петър и го попита: „Петре, обичаш ли Ме?“

Сега, много проповеди са били проповядвани за това, опитвайки се да пояснят защо Исус зададе на Петър този въпрос три пъти. Аз мисля, че Христос просто искаше още веднъж да ни покаже нещо относно Отец. И урокът тук е това: небесният ни Отец се интересува от взаимоотношенията – от това да ни обича, и от това ние да Го обичаме!

Петър отговори: „Да, Господи, знаеш, че Те обичам.“ Но той трябва да беше много отчаян и да си мислеше: „Може да изглеждам смел отвън, но отвътре съм като медуза. Аз всъщност се отрекох и проклетх Бога на славата. Не мога пак да стана ловец на души за царството на Исус. Не съм достоен.“

Исус спря мислите му като повтори въпроса Си: „Петре, обичаш и Ме?“ Той казваше с други думи: „Петре, това е което Бог наистина иска от теб. Не става дума за мъдрост, за силата на волята ти или за делата ти. Всичко, което Той иска от теб е да Го обичаш повече от всичко на света!“

Петър отговори: „Господи, Ти знаеш, че Те обичам.“ Но все още трябва да си е мислил: „Има толкова много, което трябва да науча. Всички тези доктрини са толкова дълбоки, твърде трудни за мен. Други хора може би ги разбират, но за мен са много трудни. Със сигурност притежавам ревност, но тя е без знание. Аз съм просто един необразован рибар. Дори не разбирам водителството на Господ. Как бих могъл някога въобще да живея напълно зависим от Него?“

Накрая Исус зададе същия въпрос на ученика за трети път: „Петре, обичаш ли Ме?“ И аз си мисля, че този път Петър разбра посланието. Изведнъж той видя, че да познаваш Отец е нещо повече от помирение и господство. Ставаше дума и за това да имаш взаимоотношения с Него!

Така че за последен път се връщаме към нашия въпрос: кой е Бог и на какво прилича? Той е Бог, който иска да приемеш любовта Му и в замяна на това иска да Го обичаш!

Веднъж попитах Ники Круз, бившият лидер на банда, който проповядва Христос вече 30 години: „Ники, как се справи през всички тези години?“ Той бързо отговори: „Една малка тайна – обичам Исус! Бил съм до ада и обратно, но съм влюбен в Христос.“

Как знам, че и Бог обича Ники? Знам го понеже Исус каза: „... който Ме люби ще бъде възлюбен от Отца Ми...“ (Йоан 14:21)

Самата природа на Бог е любов. Йоан пише в посланието си: „... Бог е любов... В това се яви Божията любов към нас, че Бог изпрати на света Своя единороден Син, за да живеем чрез Него... И ние познаваме и сме повярвали любовта, която Бог има към нас. Бог е любов; и който пребъдва в любовта, пребъдва в Бога, и Бог пребъдва в него... Ние любим [Него], защото първо Той възлюби нас.“ (1 Йоан 4:8-9, 16, 19)

Скъпи светии, моля се Божия Дух да ви води в това да разберете уроците на проявленията на Исус. Помнете тези три думи: помирение, господство и взаимоотношение. И знайте, че те ви показват човешкото лице на небесния ви Баща!

Той иска да ви помири със Себе Си. Исква и да ви управлява с любов. Накрая, Той ви обича. Така че – ще приемете ли любовта Му и ще Го обичате ли в замяна?

Това означава да познаваш човешкото лице на Отец!

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 1998 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[The Human Face of God](#) / [Човешкото лице на Бог](#)